

Libertat!

Periòdic quinzenal nacionalista

*...ja té un
un any de
vida! Qui
ho dèia
que no du-
raria dos
mesos?*

Any II

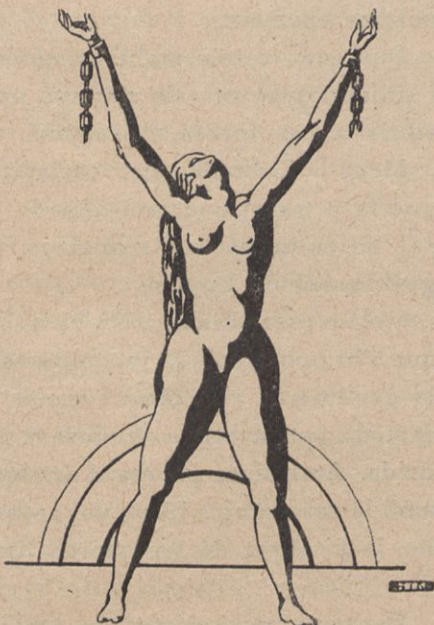
L'Hospitalet del Llobregat, 5 d'agost de 1934

Núm. 25

Preu: 15 cèntims

Príncep de Vergara, 27

Subscripció: 1 pta. trimestre

LA INJUSTÍCIA IM- PERA A CATALUNYA

Tots els catalans que són encara una mica dignes, hauran sentit durant aquests dies el foc de la indignació que els hi cremava les entranyes davant els processos contra l'Aimà i en Bofill. La Justícia de Barcelona, obeint impulsos venjatius contra els catalans, ha fet possible aquesta sèrie de crueltats que s'han comès a la cara de Catalunya i per vergonya de tots nosaltres.

Un jutge estranger que no sap, ni vol entendre la nostra parla, condemna l'Aimà a viure més de tres anys a doscents quilòmetres lluny de Barcelona, "para que aprenda a amar los españoles como hermanos".

L'Aimà i tots els qui com ell pensem i sentim, podrem mai tenir com a germans qui contra dret i contra natura ens injurien i ens maltracten a casa nostra mateix? No, jamai! L'Aimà i en Bofill i tots els qui amb ells estem identificats, sentim la vergonya de veure com actuen tribunals facciosos dins de casa nostra, maldem amb totes les nostres forces per a anihilar-los, encara que siguin amb foc, car el foc fa cendra i la cendra ho purifica tot, i damunt les runes volem bastir-hi la nostra Justícia implacable, i que no necessitarà intèrprets per a fer-se entendre.

Aquesta justícia que hem tingut ocasió d'implantar-la, l'hem deixada fugir de les nostres mans, i hem vist Catalunya com queia dins el ridícul, perquè qui l'administra a casa nostra són quatre despitats, mereixedors d'ocupar el banquet dels acusats, precisament pel crim més gran que pugui cometre un home: per no voler respectar els drets d'una nació que vol regir-se pels seus propis usos i costums.

On s'ha vist que en plena democràcia —que hom diu— es gosi condemnar per injúries a homes seguidors d'un ideal sublim, quan ells, tristos manefles d'una justícia que la fan servir per les seves concupiscències personals, estan contínuament insultant tota una nació, totauna pàtria, els sentiments més íntims dels catalans?

Potser fóra hora, davant dels fets ocorreguts, de cridar l'atenció als homes del govern de Catalunya!

Potser fóra hora de preguntar-los que hi pinta la flamant Conselleria de Justícia!

Potser fóra hora de demanar-los responsabilitats per haver-se deixat perdre tantes ocasions, per a haver faltat tantes i tantes vegades a la paraula donada, als juraments fets davant del poble!

Catalunya en aquests moments demana justícia! Vol aquella justícia que el lletrat senyor Xammar exigia en el procés contra Bofill, d'una manera ben digna, ben enèrgica, ben catalana...

Els catalans, no en tenim prou en que es destitueixi a un guàrdia mal criat i que estraslladi a algun jutge indigne de Catalunya. Volem i exigim el dret que tenim a jutjar-nos nosaltres mateixos; no necessitem el control de ningú i exigim també el dret de venjar-nos contra aquesta injustícia que plana en els jutjats i Audiència del cap i casal de Catalunya!

LA REDACCIO